

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' חקת ז' תמוז תשפ"ה

החברותא בשאון פנימי לחברים גליון מס' 763

פנינים יקרים

זאת חקת התורה וכו' (יט, ב) התורה הקישה חקת התורה לפרה אדומה ללמדנו מה פרה אדומה מטהרת מטמאים אף התורה מטהרת את לומדיה לשמה.

זאת חקת התורה (יט, ב)... גם בזמן שאין אפר פרה יוכל האדם לטהר את עצמו כשלומד תורה בהתמדה ללמוד וללמד על מנת לשמור לעשות ולקיים את התורה הקדושה מטהרת רמ"ח איבריו ושם"ה גידיו אכ"ר.

זאת חקת התורה (יט, ב) החוק הזה שרק בני ישראל מטמאים באהל ואין גוי מטמא באהל הוא בגלל התורה, נסביר זאת בדרך משל בשני כלים ריקים האחד היה מלא דבש והתרוקן והשני היה שיירי אוכל-זבל, כלי הדבש עמו עליו כל מיני דבורים משא"כ הכלי משיירי הזבל לכלוך, הנמשל שיירי הדבש טעמו ערב ממתיקות התורה אין קץ התקבצות של קדושה, בהשוואה לכללך משיירי הזבל סמל לבטלות של הגוי, אשרינו שאפילו הריקנים שבנו מלאים מצוות כרמון, גם בשעה שהכלים כבר ריקים מכל מקום עדיין הריח והמעם הטוב נשאר על שיירי הכלי וד"ל.

זאת חקת התורה (יט, ב) פרש"י מאמר חז"ל לפי שהשטן ואוה"ע מונים את ישראל מה המצוה הזאת וכו', הבנתו הרי אמרו חז"ל כי פרה אדומה באה לכפר על עוון העגל, אי לכך מנסים השטן ואוה"ע להתגרות ולקטרג על ישראל מה המצוה הזאת ומה המעם הזה יש בה, אמר הקב"ה חוקה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה.

זאת חקת התורה (יט, ב) בתרגום - דא גזירת אורייתא, עיין במגן אברהם סימן תקפ מה שנרמז בזה שריפת התורה שמביא התניא על יום השישי פרשת חקת שנהגו יחידים להתענות עקב עשרים הקרנות מלאות ספרים בצרפת שנשרפו בשנת תח, גם באותו זמן נחרבו שתי קהילות גדולות כמובא בסליחות שחבר על השפתי כהן ה' ירחם.

זאת חקת התורה (יט, ב) במדרש העוסקין בפרה מטמאין בגדים, ופרה גופה מטהרת בגדים, אמר הקב"ה חקת חקתי גזירה גזרתי אי אתה רשאי לעבור על גזירתי, ועל זה אמר שלמה המלך (קהלת ז) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, הבעש"ט אמר שהתורה היא נצחית ובזמן הזה שאין פרה אדומה מהו הדבר שמטהר מטמאים ומטמא טהורים? הגאון! ותירץ אף שלא לשמה, כדי שבתוך כך יבוא ללשמה, ברם כשהגיע כבר לדרגת לשמה כל מחשבת גבהות רח"ל פסולה אפילו טהורים מטמא...

זאת חקת התורה (יט, ב) אי אתה רשאי לעבור על גזירתי משל שהרופא רשם לחולה מרשם וציווהו שיקח שני כדורים ליום, הלה הלך ובלע את כל הכדורים בפעם אחת, בודאי שהוא מסכן נפשו כמו שבולע רעל, כן הוא לגבי גאון התירו להשתמש בשמינית שבשמינית ולא להשתמש בגאון בכמות מופרזת ח"ו.

(פני מנחם)

זאת חקת התורה (יט, ב) עיין ארז וכו', פעמים צריך האדם להיות כעץ ארז ולהיות גבוה בדרכי ה' בתקיפות ובעוז וכשהיצר רוצה להשפילו אומר לו מה המצוה הזאת ובמה היא שוה אז צריך להתלבש אחוז בזה וגם בזה אל תנח ידיך, וכשם שהגאון אסורה כך עונה פסולה עוד יותר גרועה מגאון פסולה, כאשר נשמר על הדרך הממוצע נזכה בעז"ה לסייעתא דשמיא, להכניס ולהשפיע על אחרים כי"ר.

(מתוך בית ישראל מגור)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

לכבוד...

כל מכתב ומכתב שאני מקבל ממעכ"ת אני קורא בתשומת לב יתרה, כי המה לי לעונג ולמשיב נפש, וכל שורה מהם שופעת אלי אהבה וקשר הנפש, וזה יחיד בימינו. אני מרגיש גם תמיד חרדתו הכנה לשלום בריאותי, גם את תפילותיו הרבות השגורות תמיד בפיו למען רפואתי השלמה, יישר חיליה. והמברך יתברך גם הוא בכל הברכות והיעודים הטובים, אכי"ר. גם נפלאות היא מסירותו הנאמנה למען מפעלות החסד של "יד עזרה" למען העניים והמצוקים אשר בארצנו הק', ושולח לנו תמיד בשמחה רבה פרי עשיותיו בסכומים נכבדים, יברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה.

וכאשר קירב אותנו השי"ת יחד להיות כל אחד סיבה בשביל חברו, כך שולח תמיד השי"ת סיבות לבני אדם לעוררם מתרדמתם ולשוב אליו, כדי שיוכל לגאלם. רק ישנם קטרוגים על האדם מן הפגמים שפגם שמסתיר ממנו ראות הסיבה נכוחה, שעל ידי כך היה מונע מעצמו יסורים, שתכליתם גם הם לעורר את האדם

כ"א חשון תש"מ

לשוב אל השי"ת.

ובעונותינו הרבים המצב בארצנו הוא מבהיל מאד, עם היוקר הנורא המאמיר מיום ליום, ושאר תחלואי הזמן בכלל ובפרט, ה' ירחם. וכל זאת מאת ה' היא זאת להתעורר אליו, כדי שניכנס לדרכי האמונה הפשוטה - שהיא דרך אבותינו, להכיר מך ערכנו ואפסותנו, בבחינת "וחטאתי נגדי תמיד" (תהלים נא, ה), אשר אין לנו שום אחיזה ויסוד אלא שורש חיותו יתברך, ואז נכנע לו בשלימות. ואז אפשר להעלות את כל הניצוצות של דור האחרון של עקבתא דמשיחא, כי אז הופך להיות כאבנו - כאב וצער של השכינה, אשר נמצאת תמיד אתנו בגלותנו הארוכה.

ועל ידי עבודתנו להכיר את האמת שלנו נזכה להיות זוכים ומזכים לגאול בגאולתנו גם את הנשמות הערטיליות לצאת מן המסגר. ואז יבוא משיח צדקנו, ונזכה לאור שבעת הימים, ולימים של "איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו" (מלכים א ה, ה), ויקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ, במהרה בימינו, אכי"ר.

לכבוד...

לנכון קיבלתי וקראתי בתשומת לב הראויה את מכתבך, ושמחתי לראות בין שורותיו את הרגיעה שקיבלת בתוך המאבקים העוברים עליך מסערת הזמן, ונראה שהשהייה כאן בארצנו הק' השפיעה עליך השפעה לטובה.

ואחד מעקרי העבודה הוא לדעת שאין להתיאש בשום אופן מהנפילות הרבות שאדם נופל בהן מטבע בריאותו. כי עצם מציאותו הוא מציאות נפילה, ואין להתפחד מזה או להתיאש מזה,

כ"ב חשון תש"מ

משום שעל ידי כך מתגלית מציאות ה' סומך הנופלים.

באותה שעה שהאדם חוגר עוז ומודה על נפילתו, בלי שום תירוצים או גלגול האשמות על הזולת. או אז נפקחו עיניו לראות שהזולת לא היה אלא סיבה שלוחה אליו מן השמים להתעורר על מידותיו, להכיר בהם, לפשפש בהם ולהפכם לטובה, לריח ניחוח לפני ה'. ואז כל העולם כולו כדאי הוא לו, כי הגיע בכך

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

לתכליתו האמתית ותיקון נפשו.

גם היסורים הבאים לפעמים אל האדם, הם סיבות שלוחות מאת השי"ת לעורר את האדם למען טובתו הנצחית. אשר מי שיש לו הדעת האמתית יכוון עצמו להקשיב ולשמוע בקול הכאב, כדי שיוזכה להגיע להבחינה של "מבשרי אחזה אלו-ה" (איוב יט, כו). ואז גם תהיה תפילתו נכונה לפני השי"ת שיאיר לו הדרך לסעדו ולעמוד לימין צדקו במלחמת הקיום, ולעמוד בהבחירה בשעת הנסיון, שהיא שעה סגולית ושעה רוטטת כאחת. שמעלה ומטה רועדים אז על האדם שיהיה זוכה ומזכה לבחור בטוב, שהיא ההכנעה המוחלטת בפני כל. ובזה הופך לטוב, ונכלל בטוב, ונעשה משכן להשראת הנפש, שזהו העידון הגדול שאין למעלה הימנו כלל.

אני מבקש מאד שתתאזרי בסבלנות בנוגע למצב בנד היקר... נ"י, כי בוודאי הגעת כבר להבנה שזה תלוי הרבה בך ובעבודה על תיקון

המדות. כי על ידי כך את יכולה להאיר בו להתעורר מעצמו לשוב לדרך הישר והטוב, אחר שאת אמו ואין קשר יותר קרוב מזה. ואקוה לשמוע ממנו בשורות טובות.

השי"ת גם ישלח רפואה שלמה לבתך הצעירה הסובלת מהדלקת הכרונית שלה, הזכירי אותה בתפילותיך, והשי"ת שומע תפילת כל פה ברחמים ישלח לה עזרו מקודש, אמן כן יהי רצון.

אני מאחל לך ולבעלך שליט"א ולכל בני משפחתך בריאות טובה, ורוב נחת ואושר, ויתן לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותזכו לעשות תמיד פעלים לצדקה וחסד לתמוך ביד עניים אשר בארצנו הק', אשר דבר זה חביב מאד בעיני השי"ת שהוא תומך העניים, ובזכות זה תצאו מכל המסגרים והמצרים, והשי"ת ימלא כל משאלות לבבכם לטובה, אמן כן יהי רצון.

[תנ"ך/ס' א' י' ע']

ט"ז כסלו תש"מ

לתפילתינו. אנא שלחו את שמו ושם אמו כדי שנוכל להזכירו בפרטות.

וגם אתם, אל תעזבו ליום אחד את כח התפילה, זה הכח החזק ביותר שהקב"ה נתן מתנה לבן אדם, שהוא יכול לקרוא אליו בכל זמן ובכל מקום, ללא כל הגבלה. אנא אמרו בכל יום שמונה פרקי תהלים על הסדר, ותזכירו אותו בשמו ושם אימו, ותבקשו גם בלשונכם: "בזכות דוד המלך וכל הצדיקים האמיתיים רחם נא על בני היחיד ותשלח לו רפואה שלמה בקרוב". וה' יתברך השומע תפילות עמו ישראל ברחמים יקשיב לתפילותיכם בתוך שאר תפילות עמו ישראל, וימלא את בקשת הלב שלכם שאתם מבקשים מעומק הנפש.

לכבוד...

קבלתי את מכתבך הנוגע ללב, בו אתה כותב מרירות לבך על המצב של בנד היחיד שסובל כ"כ הרבה ממחלת הנפש שלו, ה' ירחם.

המצב של בנד עשוי לשבור כל לב יהודי, זו צרה של כל כלל ישראל, שכן נשמת ישראל נמצאת בשבי, ואני מבין ומרגיש את כאבך העמוק. אבל, אסור להתיאש! בידינו לעורר רחמים לפני כסא הכבוד, שהקב"ה ירחם על בנד וישלח לו במהרה רפואה שלמה.

והדרך לכך היא - לא להישבר, לשתוק ולחכות ברוגע, ולקוות לה' שבודאי ישלח עזרו מקודש וירפא את בנכם היקר רפואה שלמה.

אני מתפלל עבורו יחד עם החברים שלי במקומות הקדושים, והשי"ת יקשיב

המשך פציצים יקרים

זאת התורה אדם כי ימות באהל (יט, יד) דרשו חז"ל (שבת פג) אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר זאת התורה אדם כי ימות באהל, שאל החפץ חיים הרי דרשו חז"ל וחי בהם ולא שימות בהם, אמנם כוונת חז"ל אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה, האדם צריך לחשוב כאילו הוא מת, אז אין תירוצים כי אין לו זמן אם כה יחשוב יוכל לקבוע עתים לתורה כי הם חיינו, כשתעסוק בתשוקה ובדבקות תדמה לנפשך יקר היום שלא תשיגוהו.

זאת התורה אדם כי ימות באהל (יט, יד) אמרו בגמרא (שבת פג) אר"י לעולם לא ימנע אדם את עצמו מביהמ"ד ומדברי תורה אפילו בשעת מיתה, מסופר שהחתם סופר ביקש מתלמידו הג"ר מנחם כץ שיבוא אליו בדחיפות כי הוא קרוב ליציאת נשמה, החתם סופר ביקש מתלמידו להזכיר קטע מלמודיו לפני עשרות בשנים כשסיים התלמיד לשחזר את הנלמד רמז לו למהר לצאת מהבית כי מתקרב יציאת הנשמה והג"ר מנחם כץ הנהו כהן, אכן אשרי מי שבא לכאן.

אדם כי ימות באהל וכו' (יט, יד) באחד הלילות פנה המשמש של הגה"ק מטשעבין וביקש ממנו להביא את שו"ת נודע ביהודה לשאלת הבן לאיזה מטרה היה צריך את הגו"ב ענה אני כבר מתכוון לדרך... וכשמגיעים למעלה בוחנים על מה שלומדים פה ובכן חזרתי לעצמי את הנודע ביהודה, כידוע שהגאון מטשעבין היה משנן בכל ימי חייו על גו"ב רבי עקיבא איגר חת"ס וכשמסיימים חוזר חלילה, וזהו אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו.

זאת חקת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים (יט, יד) בגמ' ברכות סג אמר ר"ל מניין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר אדם כי ימות באהל, דקדק אאז"ל מה פירוש הסיפא לפי זה כל הבא אל האהל יטמא, והגיד כי ידוע שמידה טובה מרובה ממידת פורענויות ואם כל הבא אל האהל נמשך עליו טומאה א"כ מדה טובה למי שמתחבר אל הממית עצמו על התורה גם כן זוכה לתורה כמוהו וגם תמכין דאורייתא וזכין לקבל השפע מהתורה, ולזה כדי לקבל שפע קדושה מעצם המצאות אותו אהל.

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא (יט, טו) מי שמדבר כל מה שחושק ואין לו מחסום לפיו טמא הוא, בודאי אדם כזה טמא הוא שמדבר לשון הרע רכילות נבול פה כנ"ל. (עבודת ישראל קונין)

כל כלי פתוח וכו' (יט, טו) וזהו כלי פתוח שפיו פתח לדבר דברים בטלים אשר אין לו צמיד פתיל עליו ר"ל שאין לו מחסום לפיו, טמא הוא בודאי אדם כזה טמא הוא שמדבר לשון הרע רכילות ניבול פה ועוד.

(היהודי הקדוש מפשיסחא)

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא (יט, טו) חסידים היו אומרים על מי שמדבר ללא ישוב הדעת כי אין לו פה אלא חור בראשו אשר מתוכו נופל מלים. (משכנות הרועים)

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא (יט, טו) הפה ניתן בכדי להלל ולשבח את הבורא יתברך וללמוד בו תורה וללמד זכות על עם ישראל וכהנה רבות, וכדי שיוכל האדם בנקל לשמור על קדושת פיו ברא הקב"ה שני מחסומים השפתים והשיניים וכו', נרמז זה בפסוק וכל כלי פתוח זה פה האדם אשר אין צמיד זה מחסום הפנימי השיניים פתיל זה הסגירה החיצונית השפתים, וכשאין לאדם המחסומים האלו אז טמא הוא שידבר דברים אסורים...

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

פ.ק.ס: 5325477 - 02 5829688 - 02

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

